

„Îngerul al șaptelea a sunat din trâmbiță.
Și din cer s-au auzit glasuri puternice care
ziceau: Împărăția lumii a trecut în mâinile
Domnului nostru și ale Hristosului Său. Și El
va împărăți în vecii vecilor.” Apoc. 11:15

Sunetul Trâmbiței

Revistă de analiză și opinie creștină | Anul III, Nr. 1 (4) – Martie 2013 (Nisan 5773)

A still life photograph on a white lace tablecloth. In the center is a tall, slender glass filled with red wine. To its right is a stack of several square, golden-brown flatbreads on a clear glass plate. Behind the glass and plate is an open book with text on its pages. To the left is a green plant with long, pointed leaves and a single yellow flower. The background is a plain, light-colored wall.

„Fiecare să se cerceteze, dar,
pe sine însuși, și așa să mănânce
din pâinea aceasta, și să bea din
paharul acesta!” 1 Corinteni 11:28

DESPRE REVISTĂ

- Revista „Sunetul Trâmbiței” este o revistă de analiză și de opinie, care promovează valorile creștine apostolice.
- Revista aparține Uniunii Bisericilor Apostolice de Ziua a Șaptea.
- Vă informăm că în articolele acestei reviste pot apărea greșeli involuntare. Biblia este singura autoritate în materie de religie.
- Responsabilitatea pentru conținutul articolelor aparține fiecărui autor în parte.
- În această revistă sunt folosiți termeni din Biblia tradusă în limba română de către Dumitru Cornilescu, ea fiind cea mai folosită versiune în România la ora actuală.
- Revista apare semestrial sau în funcție de fondurile financiare disponibile.

SCOPUL REVISTEI

- pentru proslăvirea lui Dumnezeu.
- pentru îndeplinirea misiunii creștine.
- pentru zidirea spirituală a credincioșilor.
- pentru motivarea credincioșilor la unitate în Duh, în Trupul lui Hristos.
- pentru îndemnarea credincioșilor înspre o relație personală cu Dumnezeu Tatăl, prin Domnul Isus Hristos.
- pentru motivarea credincioșilor de a studia Sfânta Scriptură.

DONAȚII

Donațiile privind o parte din darurile de bună voie se pot face prin mandat postal, prin transfer bancar cu ordin de plată sau direct la ghișeele BCR.

Titular cont: Mureșan Florin

În lei: RO57 RNCB 0188 0906 4563 0001

În euro: RO57 RNCB 0188 0906 4563 0002

Banca: BCR Târgu Mureș

Swift: RNCBROBU

DESTINAȚIA DARURILOR DE BUNĂ VOIE

Potrivit Bibliei fiecare creștin are dreptul să dăruiască lucrării lui Dumnezeu cu bucurie, fiecare în măsura posibilităților. „Fiecare să dea după cum a hotărât în inima lui: nu cu părere de rău, sau de silă, căci pe cine dă cu bucurie, îl iubește Dumnezeu”. (2 Corinteni 9:7).

CORESPONDENȚA

- Pentru abonamente sau orice informații despre revistă sunați la unul din următoarele numere de telefon: 0742-124498 (Cornel); 0728-201577 (Dorin); 0722-998745 (Avram); 0745-832372 (Dinu).

- Așteptăm cu mare interes să ne trimiteți articole, opinii sau meditațiile dumneavoastră, la adresa de e-mail: revistacomunitatii@yahoo.com, sau la adresa poștală a redacției, mai jos menționată.

REDACȚIA REVISTEI SUNETUL TRÂMBIȚEI

Luduș, str. Primăverii nr. 7, jud. Mureș,
cod 545200, România

ECHIPA REDACȚIONALĂ

Redactor: Dorin Trifan

Redactor editorial: Iancu Avram Marius

Administrare cont bancar: Florin Mureșan

Operator expediție reviste: Cornel Trifan

Consultant: Ion Cristea

Coordonator: Dinu Rodilă

Tipar: Cromatica Press

Prin dărnicie se urmărește susținerea propovăduirii Cuvântului lui Dumnezeu, pentru îndemnarea credincioșilor la sfințenie și unitate în Duh, și pentru ajutorarea sfinților aflați în nevoi.

Toți cei ce fac parte din Biserica lui Dumnezeu, sunt îndemnați să participe cu darurile lor benevole la strângerile de ajutoare care se fac în adunări, lunar sau la sărbători.

Diaconii din adunări, benevol pot depune lunar în contul comunității o sumă oarecare din colecta strânsă. Destinația sumelor vor fi direcționate strict numai pentru lucrarea Domnului, amintită mai sus. La cererea oricărui presbiter a adunărilor apostolice de ziua a șaptea, se va pune la dispoziție situația financiară a comunității și cheltuielile efectuate.

Editorial

Dragi cititori,

Precum apa oceanelor oferă corabiei șansa plutirii, dar și riscul de a se scufunda, tot așa imensul ocean informațional oferă șansa publicării, dar în același timp și încetarea editării anumitor publicații. Dar noi preamărim și glorificăm pe Tatăl nostru Cel ceresc – Creatorul și Ziditorul întregului pământ, pentru păstrarea noastră în har, lângă El în aceste vremuri grele.

În ceea ce privește publicarea revistei „**Sunetul Trâmbiței**”, acum cuvântul de ordine este „plutirea” și „vânt în vele”, și acest lucru nu oricum, ci cu râvnă, încredințați pe deplin în ajutorul lui Dumnezeu.

La fel cum făcea și Mântuitorul nostru – Isus Hristos, așa dorim să facem și noi, să propovăduim Evanghelia din corabia vieții noastre, spre îndrumarea credincioșilor înspre Împărăția Cerurilor. „*Strigă în gura mare, nu te opri! Înalță-ți glasul ca o trâmbiță...*” Isaia 58:1.

Iată-ne acum cu o echipă redacțională nouă, revista comunității într-un format nou, ocazie cu care facem un popas pentru a-i mulțumi lui Dumnezeu pentru sprijinul acordat, dar și tuturor celor ce s-au trudit și au ajutat la editarea numerelor anterioare ale revistei.

Revista „**Sunetul Trâmbiței**” trebuie să-și continue plutirea printre unele publicații ce sunt abătute încoace și încolo „de orice vânt de învățătură”. Acul busolei revistei noastre trebuie să fie îndreptat către acel „Duh de credință potrivit cu ceea ce stă scris”. În plutirea ei, orice corabie nu are parte numai de vreme bună și de o înaintare ușoară pe luciul liniștit al apei, ci inevitabil apare și vremea rea cu vânt și valuri năpraznice.

Acum întregul echipaj al frățietății noastre, trebuie să aibe privirile ațintite către Acel care este ținta noastră – Isus Hristos și să rămânem împreună într-o strânsă colaborare, ca să facem față furtunii prin harul Său, și ancorați în „nădejdea slavei” să înaintăm curajoși și neînfricați către limanul mult dorit al Patriei Cerești.

Colectivul redacțional, cu ocazia sfintei sărbători a Domnului, vă dorește un Paște plin de bucurie, de o trăire în curăție și o revigorare spirituală. „*Măturați aluatul cel vechi, ca să fiți o plămădeală nouă, cum și sunteți fără aluat, căci Hristos Paștele noastre a fost jertfit.*” 1 Corinteni 5:7.

Avram Marius Iancu – Petroșani

Împreună la Masa Domnului

**Sărbătoarea de Paște – 25 Martie 2013
Amintirea morții Domnului Isus Hristos
(ziua 14, a lunii I, anul 5773)**

O dată cu căderea lui Adam în păcat a avut loc și dezbrăcarea omului de prezența Slavei divine, însă atunci Creatorul nu l-a părăsit de tot, ci l-a îmbrăcat cu o haină, acoperindu-i rușinea neascultării lui. Prin acest lucru înțelegem că Dumnezeu, în planul Său, a avut în vedere o vreme de har în care să vină Mielul lui Dumnezeu ca să-i îmbrace pe cei credincioși cu haina neprihănirii, aducând astfel reabilitare oamenilor și salvarea de la osânda judecății divine.

Prin rânduielele date de Dumnezeu oamenii lui Dumnezeu din vechime, cu sau fără știrea lor, prin diferite forme au prevestit despre Jertfa Supremă a Mielului divin, ce urma să fie depusă pe Golgota la vremea hotărâtă. Masa pascală din cadrul sărbătorii de Paște a fost cea mai grăitoare în sensul acesta. În capitolele 12 și 13 din cartea Exod, ne este relatat pe larg modul cum Dumnezeu așează pe umerii poporului evreu această responsabilitate de vestire.

1. ESTE O RÂNDUIALĂ BIBLICĂ (1 Corinteni 11:24)

Sărbătoarea de Paște, este o rânduială biblică instituită de însuși Domnul Dumnezeu și este încredințată poporului Său – Israel, spre prăznuire și păstrare, până la împlinirea ei în Împărăția lui Dumnezeu (Exod 12:14; Luca 22:15,16). În versetele 3 până la 6, din Exod capitolul 12, citim rânduiala stabilită de Dumnezeu, și anume: în ziua a 10-a a lunii întâi a anului, fiecare familie să ia câte un miel și să-l păstreze până în ziua 14, zi în care mielul

trebuie să fie junghiat, seara. De aici înțelegem că împlinirea oricărui lucru prevăzut în rânduiala lui Dumnezeu, trebuia să se facă exact la vremea hotărâtă de Cel Prea Înalt. În cartea Numeri 9:2,3 este scris: „Copiii lui Israel să prăznuiască Paștele la vremea hotărâtă”.

Poporul evreu a păstrat acest obicei sfânt, iar noi, în calitate de urmași ai lor, trebuie să păstrăm vie această sărbătoare în mințile noastre și să respectăm porunca ce ne-a fost dată de însuși Mântuitorul nostru: „*Luăți mâncăți, acesta este trupul Meu, care se frânge pentru voi, să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea. ... Acest pahar este legământul cel nou în sângele Meu...*” 1 Corinteni 11:24,25.

2. ESTE O PROFETIE ÎMPLINITĂ (Ioan 1:29)

Înțelegând profetic, cele patru zile în care trebuia păstrat mielul (din ziua a 10-a până în ziua a 14-a), acest timp îl reprezintă perioada de 4 000 de ani care s-a scurs de la căderea omului în păcat și până la Isus Hristos cel răstignit pe o cruce pentru răscumpărarea omului.

Pentru o înțelegere mai bună a acestei explicații recomand spre citire, un pasaj din cartea 1Samuel capitolul 17, unde ne este prezentată lupta dintre David și Goliat. Aici ne sunt prezentate două împărții: prima împărție așezată pe un munte, și a doua împărție pe un alt munte, iar Goliat în vale, din împărția celui rău, rostește ocară asupra poporului Israel, zicând: „*Dați-mi un om să mă bat cu el*” (vers.10). Goliat a făcut acest lucru timp de 40 de zile, care în înțeles profetic reprezintă 40 de secole, adică 4 000 de ani.

La împlinirea vremii a venit Pilat și a zis: „*Iată OMUL !*” (Ioan 19:5). Deci, după 4 zile profetice, Isus Hristos – Fiul lui David, El care este piatra din capul unghiului a lovit fruntea uriașului (balaurul cel vechi), și l-a făcut de ocară în fața tuturor.

3. ESTE O SĂRBĂTOARE A SFINȚENIEI (Evrei 10:22)

Marea familie a lui Dumnezeu alcătuită din Israel și din toate neamurile pământului, stăruiește în primirea iertării și sfințirii ca să poată sta la această masă sfântă. După cum poporul evreu putea mânca din masa pascală numai după ce făcea sfânta curăție (2Cronici 30:18-20; Ioan 11:55), tot așa și noi credincioșii, prin stăruință în rugăciune, să ne curățim inimile de gândurile rele, dar și trupurile spălate cu o apă curată de întinăciunile păcătoase (Ioan 13:10).

Un alt exemplu de curăție este prezentat în 1Samuel 21:3-5, când David a cerut pâine de la preot, dar deoarece preotul Ahimelec nu avea decât numai pâine sfințită, i-a spus lui David: „*N-am pâine obișnuită la îndemână, ci numai pâine sfințită, doar dacă oamenii tăi s-au ferit de împreunarea cu femei*”. Din aceste texte putem lua învățătură privitor la curăția trupului, însă să nu uităm nici de omul nostru lăuntric, care trebuie să fie curat și sfânt. „*Să ne curățim de orice întinăciune a cărnii și a duhului, și să ne ducem sfințirea până la capăt...*” 2Corinteni 7:1.

4. ESTE O CERCETARE DE SINE (1 Corinteni 11:28)

Credincioșii sunt sfătuiți de apostolul Pavel să mănânce pâinea și să bea din rodul viței numai după ce are loc o cercetare de sine:

„*Fiecare să se cerceteze dar pe sine însuși*” 2Corinteni 11:28.

Pacea iertării în cadrul Noului Legământ îi determină pe toți copiii lui Dumnezeu să-și ceară iertare unul altuia într-un mod mai special, și așa să vestească moartea Celui ce a adus pacea pe toate planurile. În urma cercetării de sine, după ce ne-am mărturisit lui Dumnezeu sau fraților noștri, după ce am acordat iertare deplină celor ce ne-au greșit, ne rugăm Domnului spre sfințirea și primirea noastră la masa Domnului.

Cercetare de sine înseamnă și o verificare personală în lumina Cuvântului: „*Pe voi înșivă încercați-vă dacă sunteți în credință. Pe voi înșivă cercetați-vă!*” 2Corinteni 13:5. Iar în 1Corinteni 11:31, apostolul Pavel concluzionează: „*Dacă ne-am judeca singuri, n-am fi judecați*”.

5. ESTE O ADUCERE-AMINTE DE MIELUL LUI DUMNEZEU (Luca 22:19)

Domnul Isus a venit să se jertfească la data stabilită de Tatăl (în ziua a 14-a a lunii întâi) și să înlocuiască felul de a participa la masa pascală cu rânduielile din vechime, așezând masa Domnului în rânduiala Noului Legământ, înlocuind carnea de miel și verdețurile amare, cu pâinea și paharul binecuvântării, și apoi dând ucenicilor a zis: „*Să faceți lucru acesta spre pomenirea Mea*”. Luca 22:19.

Noaptea când a fost vândut Domnul Isus, a fost prima noapte a unui nou început. De atunci a intrat în vigoare Noul Legământ, adică anul I al erei creștine. Cina Domnului din Noul Legământ este una specială, este un moment solemn pentru toți copiii lui Dumnezeu, este o zi când credincioșii se adună ca să își aducă aminte de cel mai mare eveniment de sub soare, și anume: de suferințele și de moartea Mielului lui Dumnezeu, de Cel ce s-a făcut pentru toți cei ce-L ascultă „*Urzitorul unei mântuiri veșnice*”. Evrei 5:9.

Beniamin Turtureanu – Suceava

Perdeaua dinlăuntrul Templului s-a rupt în două!

Una din cele mai mari taine ale Vechiului Testament o constituie semnificația spirituală ce o are Templul din Ierusalim, în care se închinau oamenii către Dumnezeu.

Templul era compus dintr-o sală principală lungă de șasezeci de coți și lată de douăzeci, care era separată în două încăperi despărțite printr-o perdea groasă care se numea „perdeaua dinlăuntrul Templului”.

Prima încăpere și cea mai importantă era dincolo de perdea, și se numea „Locul prea-sfânt” sau „Sfânta sfintelor”. Aici putea intra numai **marele preot**, considerat ca fiind cea mai înaltă personalitate spirituală din Israel. El intra în Locul prea sfânt o dată pe an, ca să aducă jertfă de curăție pentru păcatele întregului norod.

A doua încăpere era cea de la intrare și se numea „Locul sfânt”, aici intrau **preoții** care făceau slujbe. Ei erau considerați ca fiind o clasă spirituală înaltă, pentru că numai ei aveau dreptul de a face slujbe în Templu (Evrei 9:6).

Credincioșii de rând din Israel aveau dreptul să intre în Templu, dar numai să asiste la slujbe, și să aducă daruri pentru jertfă, să le pună în mâna preoților ca aceștia să le pună ca jertfe pe altar.

Străinii dintre neamuri erau socotiți ca fiind necurați și nu aveau dreptul să intre în Templu pentru a nu-l spurca cu prezența lor.

Biblia relatează că, în momentul morții Domnului Isus Hristos, perdeaua dinlăuntrul Templului s-a rupt în două, acest eveniment are o semnificație deosebită în planul lui Dumnezeu de mântuire.

1. S-A IVIT O CALE LIBERĂ ÎNSPRE LOCUL PREASFÂNT

Ruperea perdelei a creat o cale liberă înspre Locul preasfânt din Cortul ceresc, atât preoților cât și a tuturor credincioșilor, și fiecare în mod direct să-și pună el însuși jertfa pe altarul Domnului, prin credință în Marele Preot – Isus Hristos, fără alți mijlocitori, devenind ei însuși o preoție.

„Astfel dar fraților, fiindcă prin sângele lui Isus avem intrare slobodă în Locul preasfânt, pe calea cea nouă și vie pe care ne-a deschis-o El, prin perdeaua dinlăuntru, adică trupul Său ... să ne apropiem cu o inimă curată...” Evrei 10:19-22.

Toate lucrurile din Vechiul Testament arătau înspre lucrarea lui Hristos și înspre cortul ceresc. Perdeaua era un simbol al lui Isus, care s-a frânt, pentru ca noi să avem acces direct la scaunul harului.

„Să ne apropiem cu deplină încredere de scaunul harului, ca să căpătăm îndurare și să găsim har, pentru ca să fim ajutați la vreme de nevoie.” Evrei 4:16.

Ruperea perdelei dinlăuntru Templului înseamnă că pentru noi s-a deschis drumul înspre prezența Slavei lui Dumnezeu.

2. S-A SURPAT ZIDUL DE LA MIJLOC CARE-I DESPĂRȚEA

„Isus Hristos este pacea noastră, care din doi a făcut unul și a surpat zidul de la mijloc care-i despărțea, și în trupul Lui a înlăturat vrăjmășia dintre ei, Legea poruncilor în orânduiriile ei, ca să facă pe cei doi să fie în El însuși un singur om, făcând astfel pace.” Efeseni 2:14-16.

Ce vroia să spună apostolul Pavel cu aceasta? Neamurile erau socotite ca fiind cea mai inferioară clasă, ei nu puteau să intre în Templu ca să aducă jertfe și tămâie, sau daruri să le pună pe altar, deoarece Legea poruncilor nu le dădea voie. „Nici un străin care nu este din neamul lui Aaron, să nu se apropie ca să aducă tămâie înaintea Domnului.” Numeri 16:40.

Ruperea perdelei dinlăuntru Templului, arată că prin moartea Domnului Isus, prin trupul Său (perdeaua), a înlăturat vrăjmășia dintre evrei și celelalte popoare ale pământului. Jertfa lui Isus a făcut ca cei doi (neamurile și evreii) să fie un singur om, unindu-i într-un singur trup pe cruce, făcând din cei ce cred în El

– fie izraeliți, fie neamuri – o singură seminție, un singur popor de preoți pentru Dumnezeu.

„Ai răscumpărat pentru Dumnezeu, cu sângele Tău, oameni din orice seminție, de orice limbă, din orice norod și din orice neam. Ai făcut din ei o împărăție și preoți pentru Dumnezeul nostru!” Apocalipsa 5:9,10.

3. S-A DESFIINȚAT SLUJBA DE MARE PREOT PĂMÂNTESC

Preoția Vechiului Legământ, arăta că Marele preot era un reprezentant a lui Dumnezeu în mijlocul poporului Israel. El trebuia să supravegheze peste preoți și avea slujba de mijlocire înaintea lui Dumnezeu pentru întregul popor.

În Noul Legământ slujba de mijlocire este atribuită Domnului Isus care este făcut pentru noi Mare Preot „căci El a fost numit de Dumnezeu, Mare Preot, după rânduiala lui Melhisedec” Evrei 5:10.

„Copilașilor, vă scriu aceste lucruri ca să nu păcătuiți. Dar dacă cineva a păcătuit, avem la Tatăl, un Mijlocitor, pe Isus Hristos, Cel Neprihănit”. 1Ioan 2:1.

Ruperea perdelei dinlăuntru Templului, înseamnă că s-a sfârșit cu Legea preoțească din Vechiul Testament și a fost așezat un alt așezământ nou. „Dacă legământul dintâi ar fi fost fără cusur, n-ar mai fi fost vorba să fie înlocuit cu un al doilea”. Evrei 8:7.

Legea preoției lui Aaron, a fost dată de Dumnezeu cu caracter provizoriu, pentru un timp, până a venit Mesia care a așezat din nou toate lucrurile. Prin moartea Domnului Isus, se desființează slujba pământească de Mare preot, căci numai Isus poate face ispășirea păcatelor tuturor oamenilor a celor ce cred în El. „El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre; și nu numai ale noastre, ci pentru ale întregii lumi”. 1Ioan 2:2.

„Și tocmai un astfel de Mare Preot ne trebuia: sfânt, nevinovat, fără pată, despărțit de păcătoși și înălțat mai presus de ceruri...” Evrei 7:26.

Viorel Haiduc – Timiș

Voi veți primi o putere!

Sărbătoarea Cincizecimii – 15 Mai 2013
Pogorârea Duhului Sfânt
(ziua 6, a lunii a III-a, anul 5773)

„Apostolii când erau strânși laolaltă, L-au întrebat: Doamne, în vremea aceasta ai de gând să așezi din nou Împărăția lui Israel? El le-a răspuns: „Nu este treaba voastră să știți vremurile sau soroacele, pe acestea Tatăl le-a păstrat sub stăpânirea Sa! Ci voi veți primi o putere...” Fapte 1:6-8.

Cincizecimea sau sărbătoarea săptămânilor a fost poruncită de Dumnezeu poporului Său pentru a fi prăznuită, ea ne este prezentată în Biblie în cartea Levetic capitolul 23. Această sărbătoare trebuia prăznuită la 50 de zile de la legănarea snopului (versetele 15 și 16).

Cincizecimea, deci, avea loc în prima jumătate a lunii a III-a din calendarul biblic. În această lună Domnul a dat Legea pe muntele Sinai, iar în Noul Legământ exact la această sărbătoare s-a revărsat Duhul Sfânt peste apostoli, ca să poată propovădui Evanghelia – Vestea bună a mântuirii (Fapte 1:8).

Domnul cunoștea slăbiciunile ucenicilor Săi și neputința lor de a vesti mesajul Său, de aceea le-a zis: „*Iată că voi trimite peste voi făgăduința Tatălui Meu, dar rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus.*” Luca 24:49. Despre asta a profețit și Ioan Botezătorul, zicând: „*Eu, da, v-am botezat în apă, dar El vă va boteza cu Duhul Sfânt*” Marcu 1:8.

Dragul meu suflet,

Dumnezeu vrea ca tu să înțelegi pe deplin și să dorești cu credință puterea Sa măreață. Dumnezeu este o persoană cu putere infinită, care își exercită puterea conform înțelepciunii și dragostei Sale. La fel ca tatăl unei familii, așa și Dumnezeu dorește să folosească puterea Lui în folosul copiilor Săi, ea este disponibilă pentru

orice om, bărbat și femeie care cred și doresc fierbinte această făgăduință.

Îl crezi pe El, că poate să-ți dăruiască putere? Duhul Sfânt este Duhul puterii și când El te umple tu ești îmbrăcat cu puterea lui Dumnezeu. Avem nevoie cu toții de putere, ca să putem răspândi în jurul nostru adevărata bunătate, sfințenie și evlavie.

Cât de mult ai cerut în rugăciune Duhul Sfânt, în plinătatea purității și puterii în viața ta? Ești cu adevărat îmbrăcat cu putere așa cum a promis Hristos Domnul? (Luca 24.49). Dacă nu, de ce oare? Dacă nu acum, atunci când?

Necesitatea puterii lui Dumnezeu în viețile credincioșilor este de mare ajutor, pentru că numai prin Duhul Sfânt credincioșii pot să-și îndeplinească cu bine misiunea ce o au pe acest pământ.

Puterea sfântă ne ajută să fim rodnici în fapte bune și în credință (Galateni 5.22,23), ea ne luminează și ne călăuzește în slujire (Ioan 16.13), ne ajută în încercări și în ispite, și ne ajută să propovăduim Evanghelia (Fapte 4.29, 1Tesal.1.5).

Dumnezeu vrea să ne umple de Duhul Său. Noi nu trebuie să slujim la doi stăpâni. Isus dorește să locuiască în noi, și numai El să ne ocupe viața în întregime, pentru ca să ne poată elibera, să ne poată transforma și sfinții ca să-i fim plăcuți Lui în toate zilele vieții noastre.

Oare un tată nu dorește copiilor săi sănătate

și putere? Tot așa și Dumnezeu dorește, căci numai El ne poate da înviore și sănătate spirituală, dacă noi ne vom lăsa stăpâniți în întregime de Duhul Sfânt.

Scriptura ne spune că Dumnezeu l-a pus pe Duhul Sfânt să locuiască în noi, căci El ne vrea cu gelozie pentru Sine (Iacov 4.5). Dacă vrem, deci, să-i fim plăcuți lui Dumnezeu, și să-I cunoaștem adevărata viață creștină, să stăruim în rugăciune, și să ascultăm în smerenie de porunca Sa: „Fiți plini de Duh!” Efeseni 5:18.

Să ne rugăm, să credem în harul, în sfințenia și în dragostea lui Dumnezeu, astfel încât „pu-

terea învierii Lui” să fie arătată în fiecare, în vorbire, în gândire și în umblarea noastră ca să fim aproape de Domnul Dumnezeu!

Dragul meu,

Roagă-te împreună cu mine, spunând următoarele cuvinte: „Doamne pune în mine pecetea puterii Tale, ca să fiu capabil să propovăduiesc pe Isus Hristos Cel răstignit și înviat, conducând astfel și pe alții la pocăință și credință în Hristos Domnul. Amin”.

Tiberiu Foszto – Ocna Mureș

Sărbătorile biblice

Toți oamenii vor să știe, ce e rău și ce e bine
Unde s-ar putea găsi, bucurii și părtașii?
Duhul Sfânt la toți ne-arată, că bucuria a fost dată
Și de vrei s-o simți mai tare, hai cu noi la sărbătoare!

În Cuvântul cel curat, de citești, precis ai dat
De-al Domnului **Sabat**, prima sărbătoare sfântă
Care trebuie ținută, cu o adunare sfântă
Că Isus e fiu de om, și al sabatului Domn.

A doua sărbătoare dreaptă, despre **Paști** ea ne arată
Că în paisprezece Nisan, se tăia un miel de-un an
Acest miel simboliza, pe Isus din Golgota
Pentru a mea răscumpărare, și a omului salvare

Cât de dureros a fost, pentru-al nostru Domn Hristos
Că El multe-a suportat, până ne-a eliberat
Ziua de 15 Nisan, am pornit spre **Canaan**
Căci eliberați am fost, de păcatul rușinos

Și în cinstea acestui fapt, Dumnezeu a ordonat
Sărbătoare sfântă dreaptă, a **Azimelor** îndată
Șapte zile să mâncați, pâine fără aluat
Și aceasta ne arată, viața lui Isus, curată

După-a doua zi de Paști, 50 de zile numărați
Și în această zi frumoasă, să vă adunați în casă
Că-i o sărbătoare mare, Domnu-a pus-o în picioare
Sărbătoarea **Cincizecimii**, când se-adună toți creștinii

Atunci Isus a revărsat, Duhul Sfânt ce ne-a învățat
Că planul de mântuire, fără Duhul, nu-l poți ține
El ne călăuzește, cu lumină ne încălzește
Daruri sfinte pregătește, pentru cine stăruiește

După câteva luni bune, mai precis la 1 Tișrii
Dumnezeu a pus aici, sărbătoarea **Trâmbiții**
Când va răsuna trompeta, morții s-or trezi îndată
Și-L vor întâlni pe nor, pe al lor Mântuitor

Zece zile numărați, de când trâmbița a sunat
Căci vine și **Ispășirea**, pentru cei ce au răpirea
Marele Preot Isus, face pregătire sus
Pentru a Lui mireasă sfântă, și acei ce Îl ascultă

În jurul acestei zi solemne, vine o veste ce surprinde
S-a născut în Betleem, Fiul Sfânt – Emanuel
Sărbătoare renumită, prin profeți de mult vestită
Corturile voioși serbați, imnuri sfinte înălțați,

Bucurie și cântare, se strâng roadele-n hambare
La această sărbătoare, de Isus Domnul cel mare
Când a opta zi apare, din această sărbătoare
Va veni Împărăția, și va-ncepe veșnicia.

Dumnezeu ce ne iubește, astăzi nouă ne vorbește
Sărbătorile-s a Lui, și e Planul Domnului
Mântuirea-i prin Isus, – Fiul Tatălui de sus,
El pe toate le-a împlinit, să ne facă fericiți.

Valer Dălălău – Câmpia Turzii

A semăna cu lacrimi

„Cei ce seamănă cu lacrimi vor secera cu cântări de veselie. Cel ce umblă plângând când aruncă sămânța se întoarce cu veselie, când își strânge snopii”.

Psalmul 126:5,6.

Astăzi, fiecare dintre noi avem prilejul să semănăm aici jos, în vale. Sămânța reprezintă Cuvântul privitor la Împărăția lui Dumnezeu (Matei 13:19; Marcu 4.26), și el trebuie să fie răspândit pe ogor. „*Dimineața seamănă-ți sămânța, și seara nu lăsa să-ți se odihnească mâna.*” Eclesiastul 11:6.

Semănatul are loc în prezent. Sămânța trebuie să aibă un timp de încolțire și creștere, iar strângerea recoltei va avea loc în viitor. „*Nu vă înșelați: Dumnezeu nu se lasă să fie batjocorit. Ce seamănă omul, aceea va secera.*” Galateni 6:7.

Entuziasmul începutului din perioada dragostei dintâi, ne aduce îmbărbătare, ne dă aripi să trecem peste orice greutate și piedici. Unii și-au dăruit timpul și s-au înrolat în slujba Domnului, prin aceasta au putut să afle că au de-a face cu un Dumnezeu bun și plin de dragoste. El este Cel care poate să răsplătească însutit celor care renunță la anumite lucruri pentru El și pentru lucrarea Sa.

Timpul trece, apoi apar greutățile, reproșurile, nemulțumirile, plictiseala, iar dușmanul se folosește de această stare pentru a ne determina să cădem în descurajare, însă Cuvântul Evangheliei trebuie semănat „cu lacrimi”!

Este un privilegiu să semănăm pentru El. Să ne descurajăm când totul pare în zadar? Să plângem când toți lovesc în noi? Răspunsul este NU! Pentru că „*...dreptul meu este la Domnul, și răsplătirea mea este la Dumnezeul meu.*” Isaia 49:4.

Așa au stat lucrurile și cu Mântuitorul nostru iubit – „Cel care umblă plângând”. Câte lacrimi au fost pe calea Lui, câtă împotrivire, câtă suferință! Auzim glasul profetului care zice: „*Domnul a găsit cu cale să-L zdrobească prin suferință... Dar după ce își va da viața ca jertfă pentru păcat va vedea o sămânță de urmași... Va vedea rodul muncii sufletului Lui, și se va înviora.*” Isaia 53:10,11.

Azi, semănătorii nu sunt singuri, ei au în fața ochilor lor pe Acela care a cunoscut lacrimile atunci când a pășit pe acest pământ ca semănător dumnezeiesc. „*Uitați-vă bine la Cel care a suferit din partea păcătoșilor o împotrivire așa de mare față de Sine, ca nu cumva să nu vă pierdeți inima și să cădeți de oboseală în sufletele voastre.*” Evrei 12:3.

Isus a părăsit cerul pentru a împlini lucrarea pe care i-a dat-o Tatăl. Cu smerenie, în această luptă s-a dovedit Cel mai puternic, căci El a biruit moartea și în fața Lui s-au ridicat porțile veșnice când s-a reîntors în Slavă. (Psalmul 24:7).

Lacrimile sunt și pentru noi, dar snopii Îi aparțin Lui, noi suntem doar lucrătorii! Snopii sunt rezultatul muncii sufletului Său, sunt roada adusă de bobul de grâu care a căzut pe pământ și a murit. „*Se va întoarce cu veselie când își strânge snopii.*” Psalmul 126:6.

Ce bucurie când se va întoarce din nou acasă cu ceata celor mântuiți! Atunci se vor deschide porțile veșnice. „*Porți, ridicați-vă capetele, ridicați-le porți veșnice, ca să intre Împăratul slavei.*” Psalmul 24:9.

Ce bucurie nesfârșită va fi atunci! Noi, cei care am avut parte cu El pe acest pământ semănând Cuvântul cu lacrimi, vom împărți cu El această bucurie.

Atunci în ziua secerișului, lacrimile de acum vor fi uitate. De aceea: „*Dar să nu obosim..., pentru că, la timpul potrivit vom secera, dacă nu vom cădea de oboseală.*” Galateni 6:8.

Să punem la inimă acest îndemn prețios! Isus a cunoscut lacrimile, iar bucuria o vom împărți cu El. Atunci vom strânge snopii, roada semințelor răspândite în brazdele pământului, cu El și pentru El. Atunci noi Îi vom aparține Lui, căci El ne-a câștigat prin sângele crucii Lui.

Adrian Rusu – Alba Iulia

Interviu cu fratele Ruben Cosovan

- interviu realizat de **Dinu Rodilă**

Frate Ruben, frățietatea din România vă cunoaște destul de puțin. Eu personal știu că proveniți din Republica Moldova și că sunteți fiu de misionar. Povestiți-ne câteva lucruri despre familia din care proveniți.

În anul 1945, într-o familie de evangheliști baptiști fără cult, s-a născut tatăl meu, Cosovan Serghei și, în biserica de atunci, el era lider de tineret și predicator. Mama era dintr-o familie de ortodocși, care mai târziu ea și încă un frate de-al ei s-au pocăit, devenind membrii în biserica baptistă. În anul 1972 părinții mei s-au căsătorit. În timpul acela tatăl meu era frământat de unele învățături privitor la calea cea dreaptă, găsită în Biblie. El nu știa că aceleași adevăruri biblice le practicau mulți alți frați din alte locuri. Așa au început părinții mei credința sfântă.

În familie eram trei copii: eu și încă două surori. M-am născut într-o familie unde se păzeau Legile și Poruncile lui Dumnezeu. În vremea aceea tatăl meu se ocupa cu medicina acasă și cu educația noastră, dar cel mai mare preț punea pe lucrarea Domnului. În fiecare lună făcea calendar, în care scria ce vom studia în fiecare sabat. Tata se străduia să sădească în noi adevărul lui Dumnezeu. El se temea de Dumnezeu și era adesea în post și rugăciune. De multe ori făceam adunări la noi acasă, veneau autoritățile care ne luau cărțile de cântări și bibliile. La Paști cumpăram azimi de la evrei care le coceau în prezența noastră. Slujbele de închinare se făceau cu simplitate și sinceritate. Acolo, în biserica noastră erau cinci tineri care au stat în închisoare pentru Cuvântul Domnului.

Cât de mult și în ce mod v-a influențat în viață, slujba de misionar a tatălui dumneavoastră?

Tatăl meu a vizitat multe biserici: din Rusia, Kazahstan, Caucaz și Ucraina. Îi plăcea să studieze Biblia. În discuție cu frații era întotdeauna pașnic, iar adunările erau pline de Duhul Sfânt. Îmi amintesc cu plăcere de frații mei de credință din Republica Moldova, căci erau săritori la nevoie și primitori de oaspeți.

În anul 1985, după zece ani de boală, la vârsta de 40 de ani, tatăl meu s-a stins din viață. Dragostea de tata mi-a înlocuit-o mama. Împreună cu surorile și frații mei de credință, ne bucuram și ne țineam strâns de Domnul. Când m-am botezat în apă, în râul Prut, la Cernăuți, în Ucraina, ne uitam la granița cu sârmă ghimpată care ne despărțea de România și ne întrebam dacă și dincolo sunt copii ai Domnului.

În anul 1993 am avut ocazia să ne întâlnim cu frați din România, cu frații: Balint Gheorghe, Dănila Ioan și Feurdean Daniel. Ne-au făcut atunci o vizită și acasă, fapt pentru care le mulțumesc și azi.

Moștenirea ce mi-a lăsat-o tatăl meu a fost o credință vie, exemplul lui de viață, o comoară nemăsurată. Scopul pe care îl avea tata era să-și caute frații în Domnul. Înainte de moarte ne-a lăsat un calendar pe 10 ani cu sărbătorile Domnului. La înmormântarea lui s-a adunat mult popor: toată comuna, mulți frați din multe părți, prieteni și rude. La înmormântare erau scrise pe un panou cuvintele din Psalmul 40:9: „*Vestesc îndurarea Ta, în adunarea cea mare; iată că nu-mi închid buzele, Tu știi lucrul acesta, Doamne!*”

„Cred că ar trebui ca fiecare dintre noi să fim mai sinceri, mai modești, mai devotați lucrării Domnului.”

De câțiva ani v-ați mutat în România, referindu-vă la viața de credință, ce ați găsit aici în comparație cu ce era dincolo?

De când ne-am mutat din Republica Moldova la Cluj, la fel văd și aici lipsa de lucrători adevărați: de oameni destoinici pentru ucenicie, de evangheliști. Aici în România frații au o atitudine de a se concura la amvoane unii cu alții, iar acolo unde este nevoie de lucrători nu merge nimeni. În biserici este multă răceală spirituală, deși Domnul ne-a chemat la dragoste și unitate, la pace și bucurie în Duhul Sfânt. În Republica Moldova, în multe biserici de la sate este nevoie de lucrători, căci nu este cine să dea un îndemn, este nevoie de presbiteri.

Care credeți că ar fi secretul schimbării în bine a adunărilor fraților noștri din România?

Cred că ar trebui ca fiecare dintre noi să fim mai sinceri, mai modești, mai devotați lucrării Domnului. Dacă fiecare dintre noi am spune stop bârfelor, clevetirilor, neînțelegerilor, atunci lucrurile s-ar schimba mult. Fiecare în cetățuia lui să-și dea silința pentru unitate și pace. Noi, generația tânără ar trebui să ne axăm mai mult pe rugăciune, evanghelizări, partășie între frați și unitate între biserici. Acum mai mult ca oricând avem o luptă grea din cauza că Satan și-a schimbat tactica de luptă împotriva noastră și a copiilor noștri, din cauza libertății în care trăim, tinerii și copiii sunt atrași de ispitele lumii acesteia.

Aveți o familie minunată. Cum reușiți să faceți față nevoilor materiale ale familiei?

În anul 1995 m-am căsătorit cu soția mea, Mariana Boier din Cluj-Napoca. Din primele clipe ale căsătoriei i-am spus dorința mea: să am un microbuz de copii! Și ea a fost de acord. Anii au trecut și în prezent avem 9 copii. Nu pot să zic că e greu, dar nici ușor nu e. Suntem obișnuiți să batem la Poarta cerului atunci când suntem în nevoi. Și Domnul ne răspunde. Noi trăim prin credință! La fel cum Dumnezeu îmbracă crinii și cum hrănește păsările cerului, tot așa și noi nu avem nici un motiv de a fi triști, căci Dumnezeu ne poartă de grijă.

Aveți o față senină pe care se citește bucurie, cum e posibil? Sunteți un om împlinit?

Împreună cu familia îl slujim pe Dumnezeu cu bucurie, căci El mult bine ne-a făcut. Prin harul Domnului mă simt un om împlinit, Dumnezeu mi-a dăruit o familie minunată și împreună dorim să lucrăm mai mult pentru Domnul.

Adresați-vă cititorilor noștri, și spuneți-le câteva cuvinte de suflet.

Iubiți credincioși, frați și surori în Domnul, haideți să ne verificăm cine suntem și apoi să ne silim cu toții să fim oameni de pace, căutători de Dumnezeu, copii ai Domnului, fii ai luminii, fecioare înțelepte, moștenitori de binecuvântare.

PRAZNICUL AZIMELOR...

Între simbol și realitate

*Așadar,
să sărbătorim
nu cu drojdia veche,
nici cu drojdia urii
și răutății, ci cu
azimile sincerității
și adevărului!*
1 Corinteni 5:8

**Sărbătoarea Azimelor, 26 Martie 2013 –
O viață spirituală curată a unui om nou.
(ziua 15, a lunii I, anul 5773)**

Trăim într-o lume anacronică, care dacă am fi s-o punem pe o scară a valorilor spirituale cred că ar putea primi aceeași notă dată de Domnul Dumnezeu prin Isaia pentru poporul Gomorei (Isaia 1:10), popor care a uitat de Dumnezeu, popor fără valori, fără orientare, fără repere, orientări și direcții spirituale. Situație ce a afectat foarte mult și lumea creștină ce trăiește într-o confuzie și dezorientare, în care cultismul și păreri proprii sunt considerate virtuți creștine, ce nu numai că exclud Cuvântul Domnului, dar pun doctrina lor eretică ca principiu de urmat, ei au ajuns să devină ironici și impertinenți față de cei care cu o dragoste evlavioasă au rămas fideli adevărului biblic și urmează cu scrupulozitate principiile celui Prea Înalt. Evident că latrismul lor religios își are originile în curentele antice, filozofico-păgâne, anti-iudaice, ariene, marcioniste, antichriste etc., ce au dus la formarea unui sincretism agnostic și anacronic din care, dacă Dumnezeu nu se îndura de om îl lăsa în pornirea inimii lui. Toți știu, toți cunosc, toți dau învățături cum nu zice Scriptura.

Aceasta este situația în momentul de față cu privire la minunatele și frumoasele praznice divine ale Mântuitorului. În dragostea și planul lui de salvare pentru om ca să-l facă să înțeleagă cât mai bine planul său, Dumnezeu i-a dat sărbătorile Sale. Astfel în a treia carte a Torei, Leveticul 23, găsim prezentate sărbătorile Domnului. Sărbători ce au ca scop să marcheze tot planul făurit de salvare a omenirii, toată istoria lumii în date și evenimente ce nu vor fi

șterse niciodată. Chiar dacă lumea nu le va primi și nu le va iubi, ele rămân ca amprentă a iubirii lui Dumnezeu față de poporul Lui și El nu va renunța la ele cu niciun chip, pe motiv că nu-i plac cuiva. Iubesc sărbătorile, dar numai ale lui Dumnezeu și pe un Dumnezeu numai cu sărbători sacre. Așa avem de exemplu Paștele și Praznicul Azimelor ca Sărbători ale Domnului. În lumina adevărului biblic, dorim să ne oprim puțin și să insistăm asupra acestor sărbători prezentate în capitolul menționat mai sus. Ca să le înțelegem mai bine vom apela la logica și metedole de hermeneutică și exegeză biblică aplicate în teologia validată creștină:

1. Dumnezeu este Atotputernic, Atotcunoscător, Desăvârșit în toate, iar omul este păcătos, părtinitor, muritor și limitat în cunoaștere și știință. Dacă afirmația aceasta este adevărată, atunci în materie de cunoaștere (știință), Dumnezeu este cel ce deține supremația. Aceasta înseamnă că Dumnezeu știe ce dorește, ce face și de ce face! Iar omul nu are decât să i se supună și să accepte situația pentru că Dumnezeu l-a făcut pe om și nu invers – nu omul l-a făcut pe Dumnezeu. Dumnezeu este Autoritatea Supremă! Întotdeauna! (Levetic 23:1). Dumnezeu a vorbit lui Moise și a zis: Aici Dumnezeu vorbește lui Moise și nu Moise lui Dumnezeu. Mai tragem concluzia că sărbătorile care le ții trebuie să vorbească Dumnezeu despre ele, despre ale tale vorbește Dumnezeu? Unde? Moise a fost un prooroc, un legiuitor, un conducător de popor. Pastorul tău este prooroc, i-a spus Dumnezeu despre sărbătorile Lui? Trebuie să le audă cineva, un om ales de El, ci nu de un conciliu. Dumnezeu nu a autorizat pe niciun om sau vreun conciliu să dea sărbători.

2. Ele trebuie să fie menționate în Legea lui Dumnezeu, să aibă valoarea juridică, să facă parte din jurisprudența divină, legislația sacră, să fie menționate în Biblie, nu în Sfânta Tradiție sau nici împrumutate de la alt cult sau denotațiune religioasă. Biblia este singura sursă de inspirație, nu alt manual de dogmatică religioasă, ea validează sau invalidează, adevărul sărbătorii!

3. Versetul 2: „Să le vestești cu adunări sfinte.” Cum trebuie să fie vestite? Modalitatea de prăznuire trebuie să o arate tot Cel ce le-a dat. Autorul este Dumnezeu. Ele se prăznuiesc într-un mod deosebit, cum cere El, cu adunare sfântă, poate o adunare care le respinge și care are altele cu influențe păgâne să fie o adunare sfântă? Adunările de azi care nu se supun lui Dumnezeu și nu le țin cum le-a ținut Hristos, să fie sfinte? S-au spurcat prin sărbători păgâne și au pierdut calitatea oferită de Dumnezeu, de a fi sfințite. Sărbătorile arată care e Acel Dumnezeu ce-i sfințește (Ezechiel 20:12). Dacă sunt Paști cu miel pascal, conform 1 Corinteni 5:7, pentru Adunarea lui Dumnezeu, avem acum pe Hristos, Paștele noastre care a fost jertfit, El este Mielul de Paști al lui Dumnezeu jertfit pentru noi. Iar Praznicul Azimelor se prăznuiește fără un aluat vechi, al omului vechi, plin de răutate și viclenie, ci cu azima curățeniei și a adevărului. (1 Corinteni 5:8).

4. „În a 14-a zi a lunii întâi, între cele două seri, vor fi Paștele Domnului. Și în a 15-a zi a lunii acesteia va fi sărbătoarea azimelor în cinstea Domnului.” (versetul 5 și 6) Când? La vremea hotorâtă de oameni sau de Domnul? Sărbătorile Domnului sunt niște celebrări ale unor evenimente stabilite de Domnul! Exemplu: La

„În a 14-a zi a lunii întâi, între cele două seri, vor fi Paștele Domnului. Și în a 15-a zi a lunii acesteia va fi sărbătoarea azimelor în cinstea Domnului.”
Lev. 23:5,6.

Paști eliberarea poporului Israel din robia egipteană, tot la Paști, jertfirea Domnului Isus Hristos, eliberarea noastră din robia păcatului. La datele calendaristice stabilite de oameni ce evenimente au avut loc, răspunsul e: Niciun eveniment biblic!

5. „Și în a 15-a zi a lunii acesteia va fi sărbătoarea azimelor în cinstea Domnului: șapte zile să mâncați azimi.”

După Sărbătoarea Paștelor (Hag ha Pesah), moartea Domnului ca preț de răscumpărare valabil pentru întreaga omenire a fost adevărat la vremea convenită – 14 Nisan (1 Timotei 2:6), apoi urmează Sărbătoarea Azimelor (Hag ha Mațot) cu o adunare sfântă și fără nici o lucrare de slugă, care marchează două evenimente importante: ieșirea poporului Israel din Egipt (Exod 12:30-42) și odihna Mântuitorului în mormânt (Luca 23:56). Această sărbătoare are un caracter dialectic dublu care ar trebui să imprime și în mintea noastră o existență a două raportări dimensionale: una terestră și cealaltă celestă. Cea terestră emancipată într-un caracter curat fără aluat și cealaltă spirituală desăvârșită într-un om nou.

Sărbătorile lumesti se rezumă pentru fire, pentru pântece în a mânca și a bea, uitând de cele sfinte, pentru că ele nu au anumite simboluri definite cu înalte semnificații. De fapt ele sunt goale din punct de vedere spiritual, fără taine și fără semnificații, lipsindu-le scopul pentru care au fost date. O sărbătoare din care lipsește Hristos, o sărbătoare care nu-ți vorbește de un plan de salvare, nu-și are sensul și atunci devine fără scop și invers o „mântuire” fără sărbători –fără plan, nu vei ști niciodată cum se obține. E ca și cum ți se arată Ierusalimul cersesc, dar cum se ajunge acolo nimeni nu-ți

spune, rămâne totul o aspirație sau o iluzie în cel mai rău caz, dar care nu se va realiza niciodată dacă nu se va prezenta direcția sau calea care duce într-acolo. Ce s-ar fi întâmplat dacă Israel n-ar fi fost eliberat din robia Egiptului, credința în Dumnezeu nu le-ar fi ajutat la nimic, iar făgăduințele făcute lui Avraam ar fi fost vagi promisiuni. Tot așa ce s-ar fi întâmplat dacă nu s-ar fi întrupat Hristos și n-ar fi murit și înviat, ar fi însemnat pierderea lumii și condamnarea omului în consecințele păcatului pentru totdeauna, iar scopul Creatorului ar fi eșuat și Dumnezeu ar fi fost dezinteresat și neputincios în fața loviturii date de Satan. Dar iată că sărbătorile lui Dumnezeu marchează evenimente unice în istoria omenirii, care nu se vor mai repeta niciodată, dar efectul lor va continua. Aceasta înseamnă implicarea și biruința lui Dumnezeu în „catastrofa” produsă.

Oare care ar trebui să fie atitudinea omului față de imensa iubire divină, să mâncăm și să bem față de un Hristos răstignit pe cruce sau în mormânt? De fapt prin denaturarea și profanarea mizerabilă a sărbătorilor lui Dumnezeu, de către Satan s-a urmărit necunoașterea planului de mântuire, trăirea creștinătății într-o confuzie sectar-religioasă, dezbinată, contradictorie și războinică cu consecințe extrem de grave, departe de scopul implementat de Isus în fondarea Bisericii Primare. De aceea și-a dorit Dumnezeu ca omul să fie o azimă curată, fără aluatul răutății și vicleniei (1Corinteni 5:8), departe de învățăturile fariseilor (Matei 16:6). Mâncând azimi, pâinea întristării (Deut.16:3), firea pământească este smerită și îndepărtată de dospiturile și toxinele aluatului întunecat al Egiptului, în care zăcea lumea.

Aluaturile lumii (E-urile pâinii îngrășate, prăjiturile rețetelor toxice, mirosurile fripturilor condimentate, coloratul sarmalelor umflate, roșitul ouălor basiliciene, aburul etilic a băuturilor tari și spuma vinului roșu muscatelic, combinate într-o muzică balamică), nu cred că ne încadrează în calitatea unei azimi curate, sfințită de adevărul biblic. Femeile care au participat la toată procesiunea morții și îngropării lui Isus s-au odihnit, în ziua Sabatului, după lege (Luca 23:56 b). Au stat și au meditat la cele întâmplate, respectând prescripția sărbătorii azimelor cu sfințenie! După apusul soarelui nu au pregătit nimic pentru bucătăria pânteciană, zemflică (care

niciodată nu sensibilizează sufletul omului), ele au pregătit miresme și miruri.

Tu ce pregătești? Cu cine și unde prăznuiești praznicul? (Fapte 18:21; 20:6). Pavel Apostolul a zis: „să prăznuim dar praznicul...”. Ce praznic să sărbătorim, dacă nu avem praznic cum să îl sărbătorim, cum zice profetul Isaia în cap. 1:13-14, „Sărbătoarea unită cu nelegiuirea?” Sărbătoare pe care Dumnezeu nu o poate vedea, dacă se pune accentul pe mâncare sau băutură, aduse în asemenea praznice (Coloseni 2:16).

6. În 16-a zi a lunii întâi, avea loc legănarea snopului de orz într-o parte și într-alta înaintea Domnului, ca pârgă a primelor roade ale secerișului. (Lev. 23:10-11), atunci iarăși au avut loc două evenimente, în două perioade diferite ante și post Hristos pe pământ. Trecerea și ieșirea din Marea Roșie a poporului Israel (Exod 14:13-24-27-30) și învierea Domnului Isus Hristos (Luca 24:1) ca „pârgă a celor adormiți” (1 Corinteni 15.20-12-23).

Iată importanța zilelor praznicului azimelor, salvarea concretă a poporului Israel și distrugerea completă a unei puteri opuse făgăduințelor lui Dumnezeu, în ziua 16-a a lunii întâi. Ce s-ar fi întâmplat cu Israel în fața armatei lui Faraon, (cred că o mare dezamăgire a Israelului, în credință și încrederea lui în Dumnezeul lui Avraam, prin înecarea poporului în Marea Roșie), iar de partea cealaltă încrederea „într-un Hristos ce nu a înviat din morți, dacă morții nu înviază...” (1 Cor. 15:19). O nenorocire curată! Dar slavă Domnului că nu a fost așa!

Toate aceste evenimente au fost prestabilite cu exactitate (Efeseni 1:9-10; 1Tim. 2:6; 1Tit 1-3; 1 Cor. 15:3-4): la vremea hotărâtă și hotărâte (Levetic 23:4), sărbători care au scris incontestabil istoria mântuirii pentru totdeauna! Numai cine nu le vede, nu le dă importanță și nu crede Biblia sărbătorilor lui Dumnezeu. Biblia noastră are sărbători și credem într-o Biblie cu sărbători. Antipraznicienii și antisabatarienii n-au reușit să le desfințeze, de fapt Dumnezeu nostru e un Dumnezeu al sărbătorilor (Lev 23:2 b), și Isus este Domn al Sabatului, acesta e motivul real pentru care iubim praznicul azimelor.

Daniel Feurdean – Câmpia Turzii

Noua Carte de Identitate

Reprezentanții autorităților anunță că de la data de 1 iulie 2013 vor fi eliberate noi tipuri de acte de identitate, după modelul european. De asemenea, cei ce doresc, își vor putea face Carte de Identitate electronică, care va conține date personale, inclusiv amprenta. Reprezentanți ai Ministerului Administrației și Internelor, din cadrul Direcției pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date au declarat că acest buletin electronic va fi opțional și nu va fi impus nimănui. Mai exact, cei care nu doresc Carte de Identitate cu cip electronic, pot opta pentru unul fără cip electronic.

Cartea de Identitate fără cip electronic va cuprinde date privind numele și prenumele, CNP-ul, fotografia, adresa, sexul, cetățenia, data și locul nașterii și semnătura.

Cartea electronică de tip smart card va conține aceleași date ca și Cartea de identitate fără cip electronic, la care se adaugă date biometrice ale titularului, care constau în imaginea facială și amprentele a două degete. Printre avantajele acestui nou tip de act de identitate, este că titularul va putea accesa sistemul informatic a Ministerului Afacerilor de Interne și își va folosi semnătura electronică în semnarea de documente online.

Potrivit legii, actele de identitate de tip vechi, care au fost eliberate persoanelor născute după data de 1 ianuarie 1981, ar urma să se schimbe în perioada 1 iulie 2013 – 30 iunie 2014, iar cei născuți între 1966 și 31 decembrie 1980 își vor schimba actul de identitate actual în perioada 1 iulie 2014 – 30 iunie 2015. De asemenea, cei născuți între 1 iulie 1946 – 31 decembrie 1965 își vor schimba în perioada 1 iulie 2015 – 30 iunie 2016, iar actele persoanelor născute până la data de 31 decembrie 1945 vor

fi schimbate în perioada 1 iulie 2016 – 31 decembrie 2016.

Un grup de 46 de ONG-uri au semnat o petiție prin care contestă introducerea cărții de identitate electronică de tip smart card, din mai multe motive, una dintre ele fiind de ordin religios.

Pentru creștini, actul de identitate biometric este un precursor al unor lucruri menționate în Biblie. Concret, pe înțelesul tuturor, în Biblie scrie că la un moment dat autoritățile vor impune cetățenilor să aibă un cod anume. Fără acest cod nu vor putea să cumpere sau să vândă, nu vor avea acces la asistență medicală și nu vor putea face nimic în societate, deci nu vor face parte din sistem.

Sigur că există voci care spun că acest act de identitate este semnul 666 – semnul diavolului. Răspunsul este: NU, nu acesta este semnul, însă el indică spre acel sistem de identificare integrată.

Sursa: ro.stiri.yahoo.com

Profeția Biblică din Ezechiel 36-39 (Rusia și Iranul)

Privind în perspectivă cu mii de ani în urmă, prin prisma istoriei profetice, proorocul Ezechiel a văzut mai multe evenimente uimitoare, printre care un popor care vine din îndepărtata miazănoapte.

Când Uniunea Sovietică s-a prăbușit în 1991, mulți au spus: „*Ursul este mort!*”, dar ursul rus nu a murit, el doar a hibernat, iar acum se trezește cu o mare mânie, cu Vladimir Putin care încearcă să restaureze națiunea modernă, slava mamei Rusia.

Rusia în acest timp de hibernare a fost ocupată pentru a-și face prieteni noi, printre care cele mai importante sunt țările islamice, care împreună fac alianțe pentru distrugerea Israelului.

Cea mai notabilă dintre toate țările este Iranul de azi, sau Persia antică, un nume care apare de 35 de ori în Vechiul Testament. Pentru noi este ușor de identificat Persia pentru că și-a păstrat numele care îl avea în vremurile din antichitate, până în anul 1935 când a devenit națiunea lui Iran.

În scurt timp după ce a fost ales Ahmadinejad, la președinția Iranului, acesta a făcut declarații inflamatorii anti-semite împotriva lui Israel. El a spus că statul evreu ar trebui șters de pe hartă, să fie distrus de un atac nuclear, sau a mai spus că evreei ar trebui să-și părăsească țara și să se întoarcă în Europa. Toate aceste declarații au avut loc în câteva luni, de când a devenit președinte.

Aproape toți experții cred că lumea așteaptă momente de mare tensiune, cu privire la această amenințare în creștere. Iranul este considerat mama terorismului islamic, fiind sponsorul grupărilor teroriste din Orientul Mijlociu.

Revenim la profetul Ezechiel, care a spus că poporul Israel, care a fost împrăștiat în întreaga lume, va reveni în țara lui Israel în patria lor veche promisă de Domnul seminției lui Avraam. Ei s-au întors din Europa, Rusia, Etiopia, America, precum și din alte țări în care au fost risipiți.

În al doilea război mondial, în 14 mai 1948 un miracol s-a întâmplat, atât oamenii de știință cât și scepticii au spus că a fost imposibil. Însă cu toate acestea Israelul a renăscut ca națiune.

Bătălia la care va participa Gog și Magog menționată în Ezechiel capitolele 38 și 39, este o profeție despre atacul împotriva țării lui Israel, făcută dintr-o coaliție a multor națiuni sub conducerea rușilor (Ezechiel 38:1-

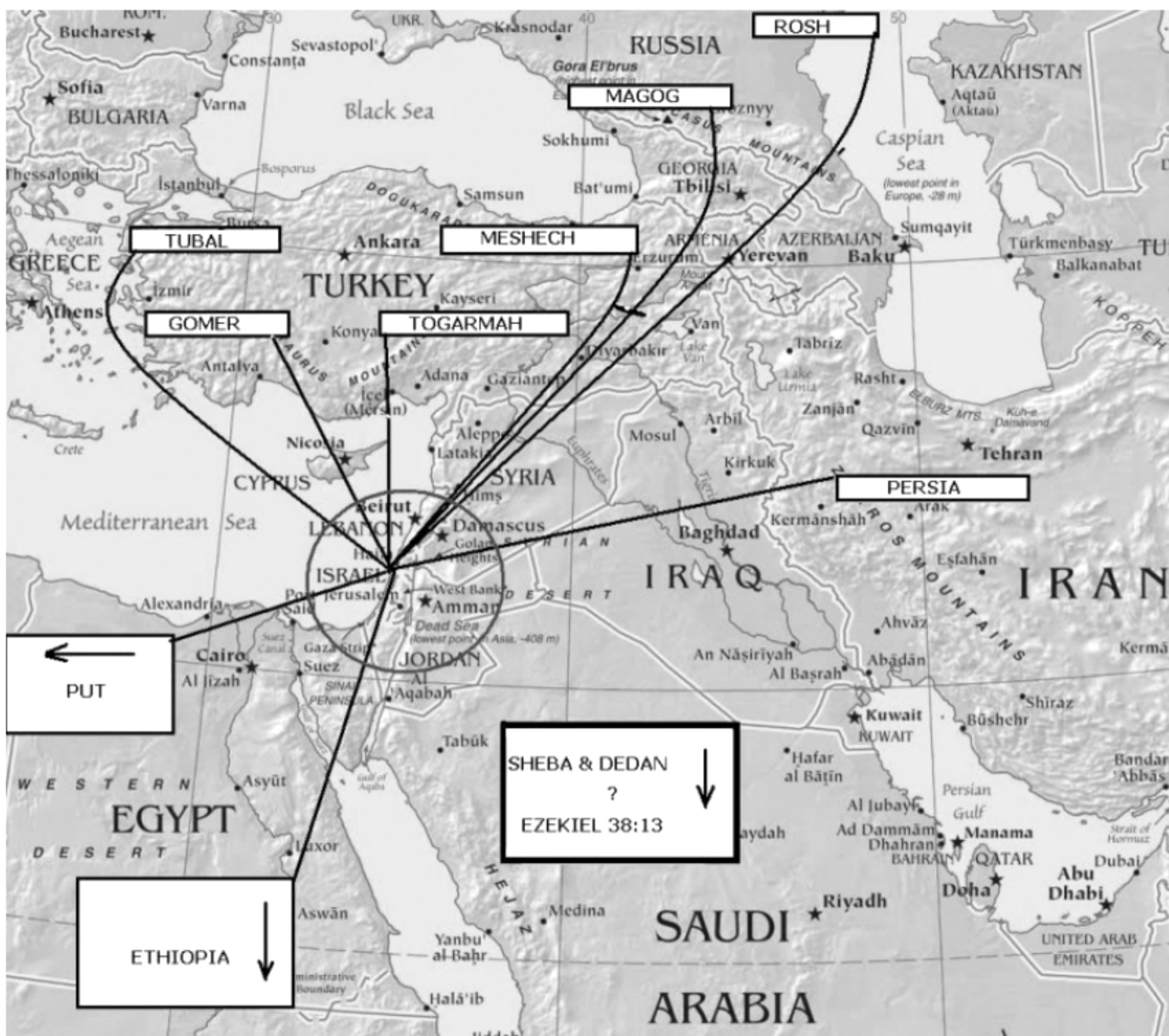
6). Rusia va avea cinci aliați strategici: Turcia, Iran, Libia, Sudan și națiuni din Asia Centrală.

În cartea lui Ezechiel 38:4, Domnul Salvatorul declară: „*Te voi târî, și-ți voi pune un cârlig în fălci, te voi scoate pe tine și toată oștirea ta, cai și călăreți, toți îmbrăcați în chip strălucit, ceată mare de popor, care poartă scut și pavăză și cari toți mânuiesc sabia*”.

Termenul de „cârlig în fălci” pentru a se duce Rusia și aliații ei, ca să invadeze Israelul, ar putea fi ceva de genul următor: după cum Statele Unite ale Americii au făcut-o în ultimii

„În ziua aceea, însă, în ziua când va porni Gog împotriva pământului lui Israel, zice Domnul, Salvatorul, Mi se va sui în nări mânia aprinsă”.

Ezechiel 38:18.

ani pentru a invada Afganistanul și Irakul, tot la fel, în același principiu Rusia ar putea să invadeze teritoriul Israelului, în scopul de a rezolva „conflictul din Orientul Mijlociu”, în favoarea națiunilor islamice.

O fi Rusia acest „cârlig în fălcile lui Gog”? Numai timpul care urmează o va spune, însă un lucru e clar, că ceva se întâmplă în Orientul Mijlociu, iar Rusia își lasă amprente peste tot din ce în ce mai mult.

Ce șansă are Israelul împotriva Rusiei și a Islamului? Răspunsul se află în Ezechiel 38:18. „În ziua aceea, însă, în ziua când va porni Gog împotriva pământului lui Israel, zice Domnul, Salvatorul, Mi se va sui în nări mânia aprinsă”.

Dumnezeu se va ridica în apărarea lui Israel și în cele din urmă va distruge această coaliție: „Nu vor lua lemne de pe câmp, și nu vor tăia

lemne din păduri, ci vor face focul cu armele...” Ezechiel 39:10.

Rezultatul intervenției Divine este răscumpărarea lui Israel: „Și vor ști că Eu sunt Domnul, Salvatorul lor, care-i lăsasem să fie luați prinși de război între neamuri, și care-i strâng iarăși în țara lor; nu voi mai lăsa pe nici unul dintre ei acolo, și nu le voi mai ascunde Fața Mea, căci voi turna Duhul Meu peste casa lui Israel, zice Domnul, Salvatorul”. Ezechiel 39:28,28.

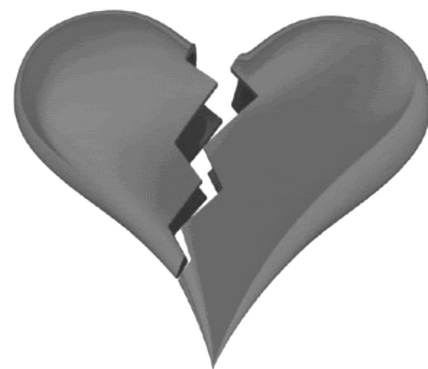
Domnul, nu va uita de promisiunile legământului Său, El nu va abandona poporul legământului Său. Rusia și Iranul au intenții rele față de Israel, dar Domnul Salvatorul, Cel care i-a făcut pe evrei să se întoarcă în țara promisă, El și de data aceasta îi va salva și îi va răscumpăra.

Sursa:

israel-shabbat-salom.blogspot.com

Ce-l spurcă pe om?

O dată cu venirea Mântuitorului aici pe pământ interesul Lui a fost să se ocupe de implementarea caracterului divin în viețile oamenilor, (Efeseni 2:10-22; Evrei 9:13,14) adică să-l facă conștient pe om să nu mai trăiască în păcat, ci să trăiască după îndemnurile Duhului Sfânt.

În evanghelia după Marcu capitolul 7, versetele 14 la 23, Mântuitorul ne vorbește despre lucrurile care-l spurcă pe om. Și anume:

1. **GÂNDURILE RELE** – În lumina Sfințelor Scripturi, acest aspect are un rol deosebit de negativ în comportamentul nostru, față de cei de lângă noi. Apostolul Iacov (cap.2, vers.4), explică lucrul acesta și ne atenționează că prin neveghere, lăsând gânduri rele să ne inunde mintea, devenim judecători nedreți și călcători ai legii divine. În cartea Proverbe cap.15 versetul 26, Solomon ne spune: „*Gândurile rele sunt urâte Domnului*”.
2. **CURVIILE ȘI PREACURVIILE** – Glasul Domnului prin profetul Ieremia în cap.13, versetul 27, mustră aspru pe poporul Israel pentru nelegiuirile făcute în aprinderea poftelor și neascultare de voia Sa. Domnul dorește ca și noi, cei de astăzi, să trăim o viață curată atât din punct de vedere pământesc al trupului nostru, dar și din punct de vedere duhovnicesc, având ochii inimii curați.
3. **UCIDERILE** – Scriptura ne arată că datorită faptului că nu dăm curs ascultării de cuvântul scris, avem ocazia să derapăm în sens opus, și astfel să ratăm ocazia de a ajunge la ținta propusă de noi. Uciderile nu sunt numai cele fizice, ele pot fi și de natură spirituală, acestea sunt cele mai periculoase și cele mai des întâlnite în zilele de azi. Printr-o vorbire neînțeleaptă într-un moment nepotrivit, putem să-l ucidem pe aproapele nostru.
4. **FURTIȘAGURILE** – Apostolul Pavel în epistola către Evrei ne spune: „*Mulțumiți-vă cu ce aveți, căci El însuși a zis: „Nicidecum n-am să te las cu nici un chip nu te voi părăsi”* Evrei 13:6. Deci, a fura înseamnă a lua din ce nu este al tău sau din ce nu ți se cuvine pe drept.
5. **LĂCOMIILE** – Lăcomia în scriptură este asociată cu închinarea la idoli. Este dorit ca în caracterul celor ce vor să-L urmeze pe Salvatorul, să nu existe aceste lucruri care cu siguranță ne vor îndepărta de mântuirea Celui ce ne-a creat (Ieremia 8:10).
6. **ÎNȘELĂCIUNILE** – Vedem că profetul Ieremia în cap. 23, versetul 26, arată faptul că și în acele vremuri existau oameni care nu transmiteau către popor mesajul adevărat vorbit de Cel Prea Înalt, ci prooroceau minciuni în Numele Lui, iar înșelătorii ca și în zilele de azi sunt astfel de oameni, de ei trebuie să avem mare grijă la ce învățături propovăduiesc.

7. **FAPTELE DE RUȘINE** – Sunt fapte care contravin voii Domnului și, în cazul acesta, Scriptura ne avertizează să avem grijă ca lumina noastră să lumineze înaintea oamenilor, ca aceștia să vadă faptele bune și să slăvească pe Tatăl nostru care este în ceruri (Matei 5:16; 1 Petru 2:12).
8. **OCHIUL RĂU** – Sunt oameni între noi care văd tot ce-i rău dintr-un lucru sau o activitate oarecare. De ce oare? Pentru că ochiul acestuia este îndreptat înspre acolo. Scriptura ne îndeamnă ca ochiul nostru să fie sănătos și atunci tot trupul nostru va fi în lumină (Luca 11:34).
9. **HULA** – A huli înseamnă a vorbi de rău pe cineva și, din pricina acestor lucruri, este hulit Numele lui Dumnezeu între neamuri, adică este vorbită de rău calea Domnului sau Biserica.
10. **TRUFIA** – Este un comportament de aroganță, de sfidare, de disprețuire a unei persoane, și această atitudine nu este după voia Celui Prea Înalt (Proverbe 8.13). Trufia este mândria care merge înaintea căderii (Proverbe 16.18).
11. **NEBUNIA** – Este o formă de manifestare necugetată lipsită de sens, nesocotită, faptă lipsită de seriozitate. Manifestarea aceasta ne poate depărta de Cel ce ne vrea pentru Sine (Proverbe 16:22; Romani 8:7).

În concluzie, ca să-l putem urma pe Mântuitorul nostru, trebuie să ne supunem poruncilor lăsate de El și să nu ne supunem îndemnurilor oferite de firea pământească. Doar în acest mod înnoirea și formarea caracterului nostru divin va avea loc în noi din zi în zi mai mult, ca să devenim curați prin credință în jertfa Mântuitorului nostru.

Mitică Grigoriuc – Suceava

„Unii, fiindcă s-au depărtat de aceste lucruri au rătăcit și s-au apucat de flecării” 1 Timotei 1:6.

A bârfa sau a flecări este o practică la modă în zilele de azi, însă ce înseamnă ea de fapt? Înseamnă oare să spui minciuni despre alții, sau să îi defăimezi? Răspunsul este: Nu neapărat!

Bârfa este un mod inofensiv de a spune lucrurile sau, mai degrabă, este ceva amuzant de a-ți petrece timpul în discuții: Acel frate a făcut acea faptă interesantă, acea soră se îmbracă atât de ciudat, și așa mai departe.

Bârfa este preocuparea atentă de greșelile, de slăbiciunile sau de problemele altora, fără de a avea cea mai mică intenție de a-l ajuta printr-un fel oarecare, sau să-l porți în rugăciuni.

Nu există altceva mai rău care să-l poată întrista pe Duhul Sfânt și care să înăbușe duhul de mijlocire, decât acest obicei greșit de a bârfa.

Haideți cu toții să abandonăm acest obicei de a bârfa și să îi ajutăm cu delicatețe și pe alții, să ne rugăm mai degrabă pentru cei slabi, decât să vorbim despre greșelile lor.

ȘTIRI ... ȘTIRI ... ȘTIRI ... ȘTIRI ... ȘTIRI

Calendar cu texte biblice pentru zilele de sabat

În data de 12 Martie 2013, cu prilejul începutului de an nou biblic, adică ziua 1, a lunii I, anul 5773 (1 Nisan), a apărut calendarul orientativ cu textele biblice pentru studiu în zilele de sabat. Ele au fost distribuite la majoritatea adunărilor apostolice de ziua a șaptea din țară și din străinătate. Prin acest mod

de a studia împreună textele Bibliei în același sabat de către mai multe adunări, frații pot să se sfătuiască telefonic între ei asupra înțelesului corect al respectivului pasaj biblic. Avantajele sunt clar pozitive, dacă dorim cu adevărat „să căutăm, să păstrăm unirea Duhului prin legătura păcii”. Efeseni 4:3.

O familie fericită în Maramureș

În luna ianuarie 2013 în mijlocul iernii, familia fratelui Ardelean Nelu, o familie formată din tata, mama și doisprezece copilași, din care cel mai mic de o lună, au trecut printr-o mare încercare. Acestora le-a murit văcuța care le era sursa principală de hrană, iar copiii erau privați de laptele care provenea de la văcuță.

Auzind de necazul prin care trece această familie, un frate de credință a comunicat acestei familii intenția de a strânge bani pentru a le cumpăra o altă vacă, iar tatăl copiilor auzind această veste cu ochii în lacrimi a spus: „Astă noapte am visat un vis, se făcea că cineva ne-a adus o vacă în grajd”.

Și visul fratelui a devenit în câteva zile realitate datorită unor frați cu inimă mare.

Mulțumim lui Dumnezeu pentru îndemnul dat fraților din mai multe Adunări care au trimis ajutoare constând în bani și alimente pentru această familie. Din banii care s-au strâns s-a cumpărat o vacă în valoare de 4300 lei, iar de

restul banilor s-au cumpărat alimente pentru familie și furaje pentru văcuța cumpărată.

Mulțumim fraților care ne-au contactat pentru a susține această cauză: cei din Austria, din Remeți, Recea, Bîrna, Micula, Hunedoara, Luduș și din alte localități. Bunul Dumnezeu să-i răsplătească pentru interesul arătat față de acest caz umanitar.

Adunări de tineret periodice

Ne bucurăm pentru inițiativa fratelui presbiter Glodean Petru din Cluj-Napoca care a hotărât ca în adunarea de pe strada Cosminului, o adunare care este plină de frați tineri, studenți la diferite facultăți, să se organizeze periodic adunări de tineret. La aceste adunări participă tineri din zona Mureș, Cluj, Sălaj, Satu Mare și Maramureș.

Mulțumim Domnului și fratelui Petrică pentru această bucurie oferită tinerilor credincioși.

ȘTIRI ... ȘTIRI ... ȘTIRI ... ȘTIRI ... ȘTIRI

Seri de rugăciune

Un grup de frați din zona Mureș (din localitățile Luduș, Cîmpia Turzii și Cîmpenești), au hotărât ca în fiecare al doilea sabat din lună să se întâlnească și să stea împreună în rugăciune după masă de la ora 15, pentru zidirea spirituală a adunărilor din care fac parte,

pentru tineret și pentru întărirea în credință a acestora. S-ar bucura dacă și alte adunări ar intra în acest timp în rugăciune, pentru că rugăciunea este modul omului de a comunica cu Dumnezeu.

Domnul să îi sprijinească în continuare.

Adunare regională de tineret în Remeți – Decembrie 2012

Cu ajutorul Domnului, în zilele de 29-30 decembrie 2012, a avut loc în localitatea Remeți, jud. Maramureș, o adunare de tineret regională pentru zona din nord la care au participat tineri din mai multe localități din țară.

Principala temă dezbătută a fost din cartea profetului Daniel, și anume: „Principiile lui Daniel de slujire”.

Cele mai dezbătute subiecte au fost:

- 1). Să fii hotărât în slujirea ta. (Daniel 1:8)
- 2). Să slujești Lui Dumnezeu cu credincioșie. (Daniel 3:17-18)
- 3). Comunicarea prin rugăciune cu Dumnezeu. (Daniel 6:10)
- 4). Să-i slujești Lui Dumnezeu necurmat. (Daniel 6:16-27)
- 5). Să-L scoți pe Dumnezeu în evidență în toate lucrurile. (Daniel 2:28)

Seara, după încheierea slujbei a fost organizat un concurs cu întrebări extrase din

temele expuse de către frații predicatori pentru verificarea atenției cu care a fost urmărit întreg programul de către tineri.

Duminică, tinerii s-au grupat, au ieșit în aer liber pentru a lăuda pe Domnul prin cântări și unele activități recreative.

Evangelizare în județul Suceava – Decembrie 2012

Cu bucurie vă anunțăm că în luna decembrie fratele evangelist Tiberiu Foszto a fost invitat în două localități din Moldova, și anume în comuna Marginea și în orașul Suceava pentru a ține câteva seri de evangelizare.

Tema principală a acestor seri de evangelizare a fost modul prin care fratelui presbiter Tiberiu Foszto i-a fost descoperit sabatul și sărbătorile Domnului. La aceste seri de

evangelizare au participat mulți frați penticostali și ortodocși. Bucuria fraților a fost deplină atunci când la sfârșitul acestor seri minunate de părtășie, un participant a hotărât să își predea viața în mâna Domnului.

Un mare impact au avut și cărțile fratelui Tiberiu: „Sărbătorile Domnului – Sacru au Nimic” și „Prețul uitării”, care i-au fost solicitate de un mare număr de frați.

Dorin Trifan – Cluj Napoca

Vie Împărăția Ta!

Mântuitorul nostru și-a învățat ucenicii felul cum trebuie să se roage, îndemnându-i ca ei să stăruiască neîncetat în adorarea dragostei lui Dumnezeu în viețile lor, rostind cuvintele: „*Vie Împărăția Ta!*” Luca 11:2.

În predicile Domnului Isus o importanță absolută o constituia subiectul despre Împărăția lui Dumnezeu. El a propovăduit Evanghelia, apoi a poruncit și ucenicilor s-o vestească: „*Pe drum să propovăduiți și să ziceți: Împărăția cerurilor este aproape*” Matei 10:7.

Isus a împărțit istoria lumii în două, anunțând că „*Legea și Proorocii au ținut până la Ioan, iar de atunci încoace Împărăția lui Dumnezeu se predică, și fiecare ca să intre în ea dă năvală*”. Luca 28:18-20.

După Înviere, în cele patruzeci de zile în care Domnul Isus S-a arătat de mai multe ori ucenicilor, a discutat cu ei lucruri privitoare despre Împărăția lui Dumnezeu (Fapte 1:3).

Mai târziu și apostolul Pavel menționează că Împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare sau băutură, și nici nu stă în vorbe, ci ea este putere, este neprihănire, pace și bucurie în Duhul Sfânt (Romani 14:17; 1 Corinteni 4:20).

În concluzie, Împărăția lui Dumnezeu este mai întâi de toate un mod de viață caracterizat prin „neprihănire, pace și bucurie în Duhul Sfânt”. Mântuirea este transferul dintr-o stare de păcat și nemulțumire, în Împărăția dragostei lui Hristos (Coloseni 1:13).

Mântuitorul nostru ne spune clar că: Împărăția lui Dumnezeu nu vine în așa fel ca să izbească privirile. Nu se va zice: Uite-o aici, sau: Uite-o acolo! „*Căci iată că Împărăția lui Dumnezeu este înlăuntrul vostru*” Luca 17:20,21.

Așadar, să acceptăm vestea bună a Evangheliei Împărăției înlăuntrul inimilor noastre, să avem pace și înțelegere între frați, căci acolo unde este prezent Duhul lui Hristos, acolo este Împărăția lui Dumnezeu.

Dinu Rodilă

Calendar cu texte biblice 2013-2014

